

Covid-19'dan benim öğrendiklerim

(Bu yazı, yıllardır yaz-kış demeden, dur-otur bilmeden, sırf bize sağlık ve mutluluk dağıtmak için 5'lik, 10'luk, vb desteler halinde şunu yap bunu yapma listeleri hazırlamaktan bitap düşen sayın Osman Müftüoğlu ve benzerleri şürekasına bir minnet ve şükran borcu olarak yazılmıştır.)

- 1- Bu mendebur virüs zuhur ettikten bu yana (bir kısmı ayılıp şimdi hafif frene bassa da) gün be gün *sektirmeden* sürekli yazan, konuşan, vaaz veren, eleştiri yapan, sosyal medya dediklerinde bilmem kaç vuruşa insanlık için *yol gösterebilmeyi* sığdıran zevatın öne sürdüklerini, *bilgi* diye bize sunduklarını alt alta yazarsak göreceğimiz şudur:

"Dün dündür, bugün bugündür" vecizesi *ilahi* bir doğrudur.

Rahmetle Demirel yattığı yerde acı acı gülmekten tekrar tekrar ölüyordur.

- 2- *Covid-19* 'homo sapiens' tarihinin gelmiş geçmiş *en en en büyük* 'tesadüf'üdür.

Onun ortalığa çıkışıyla birlikte, mucize sayılabilecek bazı şeyler *tesadüfen* hızlanmış, bir araya gelmiş, yaşanmıştır.

Bunların başında gelen, 'hayatta kalmak için yaşamak' gibi görülmemiş bir *küresel rıza birliği* ve onu izleyen 'sana ne denirse onu yap', *bilimsel fetvalar* ve 'yeni normal' **nevzuhur**'udur. Hem de, düne kadar "**carpe diem**" deyip, mutluluktan başka kuş tanımayanlar tarafından.

Bu *el mahkûm* teslimiyeti, tesadüfen, o güne kadar '**geleceğin dünyası**' olarak tarif edilen ama bir kısmı bir türlü ilerlemeyen her ne varsa *büyük bir hızla* izlemiştir. Patlayan *internet üzerinden alışverişten, teknolojik cihaz kullanım şehvetine ve mecburiyetine; yeni egemenlerin* Hollywood alternatifi *digital entertainment*

platformlarını (netflix misali) benimsemenin muazzam hızla yayılmasına, her sektörde algoritma ve yapay zekâ hücumuna, Trump'tan kurtulmaya, kimse itiraz edemedi batık sistemi ona **deva** karşılıksız trilyonluk para seline boğmaya, bir de, "hastalık sınıf tanımıyor" gibi çok kötü bir beylik lafı bir karış uzamış dillerine pelesenk edip acayip hüznü bir sesle söyler gibi yaparken, borsalardan kâr fişkirmasına. Ve, çok miktarda yaşlı insandan kurtulmaya.

- 3- Hiçbir felaket, etrafındaki hiçbir acı biz insanları, bazan **kulaktan üfleme** ve **klişe**, kendi bildiğinin doğruluğunu tartmamakta ısrardan alı koyamadığı gibi, 'en iyi savunma hücumdur' kabilinden, falım sakızlarından çıkanlar gibi, ha bire 'yeni dünya' düzeni için -slogan, motto demeye elim varmıyor- **lâf üretmeye** yönelmiştir.

Dash / yarın muhtar olmayacak, *dash* / artık çiçekler solmayacak, *dash* / yaşasın çekeceksiz dünya, *dash* / yarın robot orospuların. Çünkü sizin bütün haz ettikleriniz onun algoritmasında yazılı, vs. Hadi bir tane de benden: **Dash / Yarın ola hayır ola.**

Ama bu arada yalnız aşının değil, bir başka şeyin keşfine de tanık olduk, değil mi:

Bütün ömrünce başını kaldırmadan, hiçbir esen rüzgâra kapılmadan, sadece insanlığın dertleri için bir şey bulmaya çalışan, çabalayan, sıkışınca, genel geçer olunca değil, her zaman önce bilim demiş, kendi halinde **bilim insanları, hekimler de hep** varmış. Üstelik bir kısmı bizim fukaralığımızdan çıkmış.

- 4- Meğer ne çok doğa sever varmış, düne kadar tek bir ağaç dahi dikmemiş; oraya buraya koştuktan nefessiz kalacak kadar hızlı yaşarken birileri, aslında hep yavaşlamak, sade yaşamayı savunmak istemiş.

Ne çok eli tencereye bile değmeyen varmış, bir salgın olsa da 'mutfaktan çıkmasak' diye bekleyen. Ne çok insan varmış meğer, birbirine dokunmaktan zaten hoşlanmayan. Bilgisayarla karşılıklı toplu bakışmaya, toplantı yapmaya hazır. Kimler kimler varmış meğer, hem **bitik kapitalist sistemin yeni normal** düzeniyle

devamına desteğe gönüllü, ama hem de *nylon* dünyaya karşı.
İklim değişikliği farzı muhal, *pansuman tedbirleriyle* önlenebilecek diye düşünen. *Korkunç silahlanmayı* görmezden gelen.
Hem, 'Oh Aralık'ta denize giriyoruz!' diye mutlu,
hem de "Bu **kuraklık** n'olacak?" diye soran...

Şehitler ölmez/Vatan bölünmez deniyor ya,
galiba şunu da kaydedebiliriz: *Trendler tükenmez.*
Salgın malgın da dinlemez.

- 5- Bu *bela*, '**ölüm**' diye bir *sonumuz* olduğunu ve onun *çok yakın* olabileceğini *ani bir tokat* gibi hatırlattı bize.
Bu, sanırım, sayıları çok da olmayan *bir kısım insanı* düşündürdü,
iç hesaplaşmaya itti. Değiştirdi.

Ardından ne gelir bilmiyorum, bu *tehdit* bitecek, hastalık geçecek deniyor.

Eğer öyle olursa, o '*bir kısım*' dediğim insanın **büyük bir bölümü** ertesi gün *eski hayatına* dönecek. Gerisi kalsın, onlar zaten dünden hazır.

Sanmıyorum, eminim.

Aralık 2020